

Maaliskuu 2018

Arvoisa Karjalan ystävä!

Oletkos itse käynyt Sodderissa?

Mietin usein, kuinka voisin kiittää Sinua, arvoisa lähetystyön tukija. Erityisesti nyt ajattelen Sinua, joka vuodesta toiseen autat ajatuksin, sanoin, töin, toimin ja rukouksin – ja rahoinkin – mutta et itse ole päässyt paikanpäälle tutustumaan työmme arkeen. Näissä kirjeissä yritän välittää tunnelmia ja hauskoja sattumuksia. Toivon, että edes näiden kautta saisit kokea, kuinka merkittävää – ja kivaa – on tämä lähetystyö, jossa olet vaikuttamassa. Olet suuressa mukana.

Ensimmäisen kerran kävimme Sodderissa v. 1994. Sen jälkeen on virallisesti onnistuttu perustamaan luterilainen seurakunta. On talkoovoimin rakennettu kirkko. On koulutettu seurakuntaan työntekijöitä. Seurakunta kyllä toimii jo, mutta ei pärjää taloudellisesti ilman tukeamme.

Kuukausittainen henkilökohtainen läsnäolomme Sodderissa näyttää edelleenkin olevan tärkeää. Rohkaisemme ja autamme seurakuntalaisia. Apumme vaikuttaa. Se saa aikaan kiitollisuutta – Jumalan ylistystä.

VALTTERI

Valtteri on suomalainen nuori opiskelija ja lisäksi reservin alikersantti.. Hän on ollut mukana monella sodderin matkalla. Tammikuussa Valtteri matkusti seurakuntamme nuorten kanssa Inkerin kirkon nuorten leirille Kelttoon.

Matka on pitkä. Pitää matkustaa junalla. Leirillä Keltossa ovat kunnossa nuorille suunnattu hengellinen ohjelma, majoitus ja ruokailut. Mutta: paluumatkalla nuorille tuleekin yöllä nälkä. Valtteri ratkaisee pulman.

Pari päivää leirin jälkeen juttelen erään äidin kanssa. Äiti kertoo, kuinka oli kuullut leirimatkan onnistuneen. Aluksi oli äitiäkin vähän pelottanut lähettää nuorta poikaansa Pietariin asti. Hyvin oli kaikki mennyt. Erityiskiitokset saa Valtteri:

”Valtteri hyvin syötti.” Hetken kuluttua tarkastelen Valtterin tuomia kuitteja. On ostettu Pepsi-Colaa, sipsejä, ranskanperunoita, maustekastikkeita, hampurilaisia ja pari ”Kesäyön unelma”-jäätelöannosta. Nuoret ymmärtävät toisiaan. Valtteri hyvin syötti.

TOLJAN TAPAUS

Helmikuussa olemme viemässä diakonian avustuspaketteja perille. Valtteri ajaa. On jo ilta ja pimeä, kova pakkanen. Jessoilan diakonia-avustajamme soittaa: ”Voitteko hakea Nuosjärveltä Toljan?” Tolja on lievästi kehitysvammainen, tosin jo aikuinen mies. Aamulla hänet oli kuljetettu Jessoilan sairaalasta Prääsään tutkimuksiin. Prääsästä hänet olikin päästetty lähtemään kotiin ilman saattajaa. Nyt ei tiedetä, missä Tolja on.

Totta kai autamme. Haemme Toljan veljen mukaan. Hän kertoo, että Tolja on lähtenyt kävelemään ja liftaamaan Prääsästä kotia kohti. Hän on päässyt Nuosjärven tienhaaraan. Ajamme 27 kilometriä Nuosjärvelle. Kuu valaisee lumista metsämaisemaa. Ei näy Toljaa. Onneksi on puhelin – ja akussa yhä virtaa. Soitamme. Tolja vastaa. Tolja ei tiedä aivan varmasti, missä kävelee, mutta luultavasti Nuosjärvellä.

Pakkanen kiristyy. Ajamme eteenpäin. Tarkistamme sivuteitä. Hiljaista on erämaassa. Ei näy liikettä, ei jälkiä lumessa. Soitamme taas. Neuvomme Toljaa etsimään liikennemerkin. Kotvan kuluttua puhelimmemme soi. Tolja ilmoittaa, että on löytänyt kilometripylvään. Toisella puolella on viitonen, toisella puolella kuutonen. Soitamme poliisille. Kysymme, missä on kylä, jonne isolta tieltä on 11 kilometriä. Samassa pimeästä ilmestyy poliisiauto keskelle tietä, eteemme. On pakko pysähtyä. Meidät aiotaan tarkastaa. Tiepoliisit hämmästyvät, kun me iloitsemmekin siitä, että tapaamme heidät. Yleensä poliisia kuuluu pelätä. Kerromme näillekin poliiseille ongelmamme. Isoveli otetaan poliisiauton etupenkille. Raportti kirjoitetaan. Poliisit lähtevät vilkut välkkyen ottamaan kiinni vastaamme tulleita kahta tukkirekkaa: ehkäpä kuljettajat ovat nähneet jossain väsyneen, yksinäisen yöharhailijan.

Me tarkistelemme edelleen sivuteitä. Etsimme jälkiä lumesta. Kello alkaa olla paljon. Vuorokausi vaihtuu. Pakkanen on kireä. Tuulee. Puhelimmemme soi. Siellä onkin Prääsän poliisin päivystäjä. Hän kysyy kohteliaasti, voiko ”Pekka ” kuljettaa Toljan kotiin. Tolja on juuri tuotu Prääsän poliisiasemalle! Matkaa Prääsään on vain 30 kilometriä. Luminen tie on hyvässä kunnossa.

Tolja nojaa poliisipäivystäjän tiskiinkin, hymyilee iloisesti ja sanoo kädestä päivää. Isoveli alkaa moittia: ” Missä ihmeessä oikein olet luuhannut? Kello on jo puoli kaksi yöllä! Olemme etsineet sinua koko päivän.” Kysyn Toljalta, mitä hän on tänään syönyt. ”En mitään. Anna tupakka.” Pyydän Valtteria ajamaan Murmanskin valtatielle Kafe 24:n luo. Sanon Toljalle:”Varmaankin kuuma tee maistuu.” Tolja vastaa:” Saako oikein syödä?” Annan luvan. Tilaamme aluksi kalaseljankakeitot. Lisäksi lihakastiketta tattarilisukkeella. Kaikille kuppi teetä ja pari kaalipiirakkaa. Tolja

katselee haikaillen lasitiskin läpi Snickers-suklaapatukoita:”Saisiko tuollaisenkin?” ”Pitäähän nyt juhla-aterialla jälkiruoka olla”, vastaan. Huomaan, että jostain syystä nousee mieleen Herramme kertomus tuhlaajapojan kotiinpaluusta: onko siinä samoja elementtejä?

Lasku jää alle tuhannen ruplan. Runsaat kymmenen euroa ei todellakaan ole liikaa neljän miehen yöllisestä juhla- ateriasta onnistuneen etsintäoperaation jälkeen. Valtterikin syö hyvin ja terveellisesti. Palaamme autolle. Tolja kiittää ateriasta oikein kättä vatkaton.

Seuraavana iltapäivänä vietämme ehtoollishetken Jessoilassa. Olemme sodderilaisten uuden talon ensimmäisessä kerroksessa, invalidien kodissa. Tilaisuuden jälkeen Valtteri kysyy:” Kuka oli se hiljainen, huivipäinen mummo, joka tuli mukaan vähän myöhässä?” Vastaan:”Toljan äiti.”

ANNI SOKOLOVA 1930 - 2018

Anni syntyi Itä-Karjalan Shekkilän kylään heinäkuun 2. päivänä vuonna 1930 tai ehkä jo 1929. Stalinin ajan Neuvostoliiton olot olivat sekavat, eikä Annin syntymävuodesta jäänyt aikakirjoihin tarkkaa merkintää.

Kylä oli karjalainen. Kodin ja ympäristön myötä Annin äidinkieleksi muotoutui aunuksenkarjala eli livvi. Annin puhekieli kehittyi ja muuttui vuosien varrella. Murrosiässä hän kävi kotiseudullaan suomenkielistä koulua. Suomen kieltä hän puhui sen jälkeen täydellisesti kuolemaansa saakka. Varsinaisen elämäntyönsä Anni kuitenkin teki venäjän kielellä. Hänestä tuli venäjän kielen ja kirjallisuuden opettaja.

Anni oli huumorintajuinen ja oikeudenmukainen. Opettajana Anni oli täsmällinen ja vaativa. Häntä kunnioitettiin ja arvostettiin. Hänestä pidettiin. Tulkkina Annin joutui kastetilaisuuksissa, häissä, hautajaisissa ja nuorten illoissa tuon tuostakin tekemisiin entisten oppilaittensa kanssa. Opettajan arvovallallaan Anni tulkitsi paitsi kieltämme, myös itse asiaamme: hän otti kantaa puheisiimme ja opetti hieman lisää. Näin varmistui itse asiamme ytimen perillemeno: eläkääpäs lapset kunnolla!

Anni oli suorapuheinen. Viranomaisistakin hän käytteli varsin luontevasti sellaisia nimityksiä, joita oli sodan aikana suomalaisilta oppinut. Ärrät pärisivät ja ässät sihahtelivat. Puheen tyyli oli silti aina sivistynyt: meitä suomalaisia hän ei oikein millään oppinut sinuttelemaan: ”Kuulkaa hyvä Pekka kun minä sanon Teille. Te tiedätte, että minä en Teille valehtele. Talvella minä olin vankina omassa kodissani, kaksi viikkoa!”

Anni asui Sodderissa. Sodderin asuntoparakit on rakennettu suolle. Joskus talven routa liikutti taloa niin, että Annin ovi aukeni vain pari-kolme tuumaa. Kahden viikon ajan siitä raosta Annille ojennettiin lämmityspuita klapi kerrallaan. Vettä annettiin kauhalla.

Keväällä vapun tienoilla olen kylässä. Anni on sisällä kumisaappaat jalassa. Saappaallaan hän kouhaisee piirongin alta vettä keskilattialle. Hän kertoo, että tulvan myötä on lattian rakosista noussut tupaani pieniä rantakäärmeitä. Ajattelen sanoa, että Suomessakin puhutaan homeongelmasta. Ehdin vähän miettiä - ja sitten päätänkin olla hiljaa.

Samassa parakissa seinän takana asuu Annin ystävätär Ljuda. Ljudan poika muuttaa äidin luo. Ljudan eläke riittää asumiseen ja ruokaan - pojan työttömyyskorvaus taas juomaan ja tupakkaan - tosin vähän niukin naukin. Ljuda kyllästyy ja muuttaa tyttärensä luo toiselle paikkakunnalle.

Menee tovi. Aamupäivällä Ljudan poika ilmestyy vasara kädessä Annin oven taakse. Poika on selvästi harmissaan Annin käytöksestä.” Anni Ivanova, äitini muuton jälkeen Te ette ole pitänyt huolta minun syömisistäni! Kyllä minun nyt täytyy Teidät tappa.” Anni ei ollenkaan ole samaa mieltä. Syntyy suukopu, riita. Asiassa ei päästä eteenpäin. Tuohduksissaan Anni vetäisee oven kiinni ja panee sen vielä säppiin.

Annin tuohtumus ei ota laantuakseen. Iltapäivällä hän astuu reippain askelin tapaamaan kylän nuorta miliisiä, Sergeitä.

Tulee ilta ja yö. Seuraavana päivänä, puolilta päivin, Anni näkee ikkunastaan Ljudan pojan astelevan tiellä. Näyttäisikö poika hieman ontuvan, vai onko kulku muuten vähän epävarmaa, on näin takaapäin katsoen hieman vaikea sanoa, mutta joka tapauksessa Anni tuohtuu taas. Hän rientää nuoren Sergei-miliisin luo moittien kiivaasti: ”Kuinka tuollainen huligaani saa kulkea vapaana!” Sergei kuuntelee rauhallisesti. Kun Annin vuodatus on päättynyt, Sergei selittää: ”Anni-hyvä! Ei maksa: onhan Prääsään 80 kilometriä. Pitämys olla transportat, pitämys olla mashinat ja benzinat. Pitämys olla káziravvat ja kai. Ei maksa. Minä jo hänet löin.”

Suomessa poliisi saa taltuttaa mutta ei opettaa. Venäjällä miliisin velvollisuuksiin näyttää kuuluvan myös pedagogista vastuuta. Ehkäpä miliisikoulun tutkintovaatimuksiin sisältyy myös kasvatusopin oppon suorittaminen tai vastaavien tietojen käytännön hallinta?

Tatjana on Annin opettajatoveri, ehkä hieman Annia vanhempi. Tatjana on opettanut historiaa. Tatjana tulla kopistelee kävelykeppeineen Annin luo kylään. Parakin käytävän lattialla on jokin roska. Tatjana siirtää sitä kepillä:” Kuiva kala, varmaankin

Annin kissalta jäänyt.” Tatjana työntää kalan käytävän kaapin alle. Anni kurkistaa ovestaan käytävään: ”Midä ruat?” (mitä raadat, teet) ”En ni midä.”

Siitä lähtien Tatjana ja Anni eivät enää ole puheväleissä.

Anni nimittäin löytää kaapin alta kuivuneen kalan lisäksi ruostuneen rautanaulan ja hiekkaa: noitaesineitä!

Tatjana on onneton: ”Pitänyshän jogahisen kulturnoin ristikansan ellendiä se, että eihän ni ken voi hambahitta galduia!” (pitäisihän jokaisen sivistyneen ihmisen ymmärtää, että eihän kukaan hampaaton voi noitua)

Vuonna 2017 Anni muutti Sodderista Jessoilaan. Hän sai tilavan kaksion uudesta kerrostalosta. Kissakin sai oman huoneen. Annia haastateltiin paikalliseen lehteen: ”Hyvä on uusi koti. Koko ajan on lämmin. Kun tarvitaan vettä, ei joudu ensimmäiseksi tekemään avantoa. On valmiina lämminkin vesi – ja vanna.”

HAUTAJAISET

Olin luvannut siunata Annin. Pidimme ehtoollishartauden Annin kotona vielä tammikuun matkalla.

Peskistä soitetaan Suomeen: ”Anni on ylen paha: jo ei syö nimidä, ei juo nimidä.” Lähdän matkaan. Sortavalan - Prääsän tiellä Laatokan kohdalla saan viestin: ”Anni kuoli.”

Saavun Jessoilaan. Ajan Annin uuden kodin luo Sodderilaisten talolle. Nousen portaat toiseen kerrokseen. Ovi on raollaan. Ystäviä on kerääntynyt ruumiinvalvojaisiin. Anni makaa kauniissa, avoimessa arkussa. Arkun kansi on pystyssä seinää vasten

hautausmaalle vietävän ristin vieressä. Pöydällä on teekuppi ja kynttilä. Arkun jalkopäähän on pantu jokunen seteli ja muovikukkia. Hautajaisia on ehditty valmistella hyvin. Sovin haudankaivajien kanssa lähdöstä. Lupaam ottaa Annin arkun huomenna autooni. Olemme mitanneet. Se mahtuu.

Olen merkinnyt muistiin Annin toiveita. Haudan paikka on Shekkilässä pellon reunalla. Ei kiveä. Pelkkä risti. Sen viereen on haudattu Isä, äiti ja Eudokia (Outi).

Neljä rotevaa miestä ahtautuu Lada Nivaan. Varustan omaan autooni vielä ylimääräisen kangen ja pari lapiota. Käyn rautakaupasta ostamassa sahan ja kirveen. Matkaa Jessoilasta Shekkilään on 40 km.

Lunta on paljon. Aurinko paistaa. Pakkassää on kaunis, mutta kylmä.

Oikeaa paikkaa on vaikea löytää. Kahlaamme lumessa ympäri hautausmaata. Soitamme tutuille, jotka ovat käyneet Annin kanssa Shekkilässä.

Käyn haastattelemassa paikallisia asukkaita. Lopulta päädyimme sellaiseen kohtaan, joka tuntuu täyttävän kriteerit. Alamme kaivaa. Raivaamme polun pensaikkoon.

Seuraavana päivänä siunaus toimitetaan kotona. Näin saattoväki saa olla lämpimässä. Virret veisataan. Raamattua luetaan. Rukoillaan. Nuorten laulukirjasta lauletaan Annin lempivirsi ”Kristuksen rakkaus”.

Lähdemme Shekkilään. Avoin arkku nostetaan vasta pestyyn autooni. Kansi tungetaan viereen ja risti. Muoviset kukkaseppeleet ja nauhat viedään koulun keltaiseen bussiin. Saattoväki nousee bussin kyytiin. Havuja heitellään pihalle ja tielle. Havuilla

merkitään perinteisesti tie kotoa hautausmaalle. Kaikkihan tietävät, että vainajan henki palaa kotiin ja viipyy siellä 40 päivää. Sitten pidetään uusi muistotilaisuus ja vainaja saatetaan lopullisesti tuonilmaisiiin.

Olin saanut Värtsilässä kesädieseliä tankkiin. Polttoaineen suodatin piti vaihtaa. Vieläkin auto vähän nykii ja rykii. Mieleen nousee Suomen Idäntyö UP r.y:n johtajan Upe Poutiaisen ohje:” Ilman rukousta ei kannata yrittää.” Olisi noloa, jos tämä ruumisautoni sammuisi kesken matkan. Muistan Upen ohjeen. Pääsemme onnellisesti Shekkilään. Haudankaivajia kiitetään: ”Oikeaan paikkaan kaivoitte.” Laskemme arkun hautaan. Peittämisessä on kova työ: kostea, kaivettu maa on yön pakkasessa jäänyt. Hautakumpu valmistuu. Risti pannaan oikein päin: ylös osoittava vino sakara Kristuksen oikean käden puolelle. Luemme rukouksen. Sytytämme kynttilän. Veisaamme Annin mielivirren. Lähdemme paluumatkalle Jessoilaan. Muistotilaisuus pidetään Annin kodissa. Onpa pöydässä viinaakin: ”Anni kunnivola pandih muah.” (hautajaisjärjestelyissä onnistuttiin – kaikki tehtiin niin kuin pitikin)

KATSAUS TYÖMME HISTORIAAN

Sodderin syrjäinen ja köyhä kylä sijaitsee suurten erämaiden keskellä Laatokan pohjoispuolella Itä-Karjalassa. Matkaa Suomen vanhalta rajalta Hyrsylän mutkasta suoraan itään on pari peninkulmaa. Jumalan sanan saarna oli kylässä ollut kiellettyä lähes koko neuvostohallinnon ajan, yli puoli vuosisataa. Kylässä ollut ortodoksinen kirkkokin oli purettu Stalinin aikana.

LEPPÄVAARALAISTEN UROTYÖ

Neuvostoliiton luhistuttua kristillinen lähetystyö alkoi kylässä
LEPPÄVAARAN SEURAKUNNAN MAALLIKKOJÄSENTEN

ALOITTEESTA. Toiminta lähti liikkeelle nollatilanteesta: sodderin asukkaat eivät omistaneet Raamattuja eivätkä katekismuksia. He eivät tieneet mikä on seurakunta tai mitä tarkoittaa kristillinen laupeudentyö, diakonia. Lapsia ei ollut kastettu. Aikuiset eivät olleet saaneet rippikouluopetusta. Paheet rehottivat: juoppous, varastelu ja noitus.

Itse sain kutsun työhön mukaan 1994 ollessani Leppävaaran kappalaisen virassa.

Toimintamahdollisuudet olivat hyvät. Ihmisillä oli Sanan nälkä. Leppävaaralaisia arvostettiin. Meidät otettiin hyvin vastaan. Aloimme kastaa ja opettaa - näinhän Herramme käskää Matteuksen evankeliumin aivan viimeisissä jakeissa. Alusta lähtien diakoniatyö osoittautui tärkeäksi.

Sodderin kyläneuvoston päällikkö vakuuttui leppävaaralaisten työn arvosta. Jotta työmme voisi jatkua helpommin, hän lahjoitti meille Novye Peskistä suuren puutalon, vanhan kulttuuritalon eli klubin. Lahjoituksen vastaanottamiseksi oli perustettava virallinen seurakunta. Ei ollut ihan helppoa suomalaisten ruveta virallistamaan luterilaista hengellistä yhteisöä jälkineuvostoliittolaisen epäluuloisen byrokratian rattaissa. Ihmeellisellä tavalla onnistuimme. Venäjän valtio rekisteröi Sodderin seurakunnan vuonna 1998. Klubi muutettiin kirkoksi – juuri päinvastoin kuin maassa oli ollut tapana. Vuonna 2003 kirkko valmistui Vähätalon Eskon johtaessa talkooporukoita. Piispa vihki kirkon elokuussa.

Vuosien varrella seurakunnassa on kastettu puolen tuhatta ihmistä. Konfirmoituja on pari sataa. Seurakunnalla on Inkerin kirkon määräysten mukainen hallinto. Kaikki työntekijät on koulutettu. He puhuvat venäjää äidinkielenään tai sen veroisesti. Osa taitaa myös aunuksenkarjalaa eli livviä ja suomea.

Toiminnassa painottuvat jumalanpalvelukset, pienryhmätyö (raamattu- ja rukouspiirit) diakoniatyö ja nuorisotyö.

VIIME VUOSI

Vuonna 2017 viikoittainen jumalanpalvelus pidettiin Sodderissa, Novye Peskissä, Veskelyksessä ja Jessoilassa. Raamattupiiri kokoontui viikoittain Veskelykseen ja Novye Peskiin, rukouspiiri Novye Peskiin. Pyhäkouluja oli viisi. Metshälän pyhäkoulussa tosin oli vain yksi oppilas - muita lapsia ei kylässä enää ole. Säännöllistä nuorten toimintaa oli Jessoilassa ja Novye Peskissä. Kuoroa ei ollut

Diakoniatyöntekijät auttoivat vähävaraisten lääkeostoissa ja sairaalamatkoissa. Köyhien koululaisten kouluateriat maksettiin ja opiskelijoiden ruokailua tuettiin. Vaateapua toimitettiin täsmäapuna kuukausittain kymmeneen koteihin. Lisäksi järjestettiin kolmeen kylään suuri ilmainen vaatekirpputori, kuhunkin kaksi kertaa: toisessa jaettiin talvivaatteita ja toisessa kesävaatteita. Moni asukas arvosti ilmaiseksi saamiaan pukineita ja kenkiä niin paljon, että pani lähtiessään kolehtikippoon ihan paperirupliakin.

Eläkeläisten leiri pidettiin sekä pääsiäisen aikaan että pyhäinpäivän seutuvilla. Kolmella lasten kesäleirin jaksolla oli kutakuinkin sata eri lasta. Nuorten leiri järjestettiin koulujen loma-aikaan vuodenvaihteessa, keväällä ja syksyllä. Osallistuttiin myös rovastikunnan nuorten leiriin Petroskoissa ja Inkerin kirkon nuorten tapahtumaan Pietarin Keltossa.

Seurakuntaneuvoston tärkein päätös oli rakentaa kirkko Jessoilaan. Sodderin kylän asukkaista on suurin osa siirretty pois, nimenomaan Jessoilaan.

Tällä hetkellä huokaisemme helpotuksesta: aikanaan olisimme voineet saada kirkolle rantatontin Sodderin kylän kauneimmalta paikalta, pieneltä jokeen työntyvältä niemeltä. Nyt Sodderin asukkaista on enää jäljellä alle puolet. Onneksi välttyttiin virheinvestoinnilta: kirkko rakennettiin Novye Peskiin. Peskin kylän elämä näyttää vilkastuvan: kultakaivostakin puuhataan.

Sodderista kutsuttiin vieraita Suomeen: pyhäkoulun kuoro, monia seurakuntalaisia ja työntekijöitä perheineen. Heidän kanssaan vierailtiin Karjala-illassa ja ystävyysseurakunnissa.

Suomesta tehtiin Sodderiin parikymmentä avustus- ja sananjulistusmatkaa.

Alkaa jo olla paastonaika pitkällä .Sisua ja Siunausta, arvoisa työmme ystävä!

!

Menneen vuoden yhteistyöstä kiittäen **Pekka Palosaari** Sodderin seurakunnan vanhempi pappi. Suomen osoite: Maruntie 37 B, 03430 Jokikunta. Puh 09 – 54 15 610. Tämä puhelimemme on vanhanaikainen lankapuhelin. Siinä on vastaaja. Kuitenkaan se ei osaa tallettaa soittajan numeroa. Siis: jos jätät viestin, sanele myös puhelinnumerosi piippauksen jälkeen.

KARJALA-ILLAT:

Yleensä kuukauden 1. maanantaina kello 18 Suomen Raamattuopistolla Kauniaisissa, os. Helsingintie 10. **Maaliskuussa 5.3. Karjala-illan yhteydessä on myös Itä-Karjalan Abuniekain vuosikokous.** Huhtikuussa pääsiäisen takia keräännymme yhteen vasta 9.4. Toukokuun päivä on 7.5. ja kesäkuun 4.6. Tervetuloa!

VAATEAPU: Helmikuussa saimme taas komeasti perille 42 perheeseen muhkeat talvivaatepaketit, yhteensä 195 kiloa. Silti varastomme ovat yhä täynnä. Pyydänkin ystävällisiä lahjoittajia nyt keväällä pitämään taukoa, että ehdimme saada täydestä varastosta vielä yhden talvivaatekuorman ja yhden kesävaate-erän menemään. Voinemme siis vasta kesällä alkaa ottaa vastaan tamineita – ja silloin kernaasti kesäkäyttöön tarkoitettuja. Ennustan, että pulaa tulee olemaan kouluikäisten lasten vaatteista. Lapset kuluttavat ja kasvavat.

MATKASUUNNITELMA:

Maaliskuun puoleenväliin suunnitellaan matkaa 9.3. – 15.3.

Pääsiäismatka ja eläkeläisten leiri 28.3. – 5.4.

Huhtikuun matka 20.4. – 27.4. ja

toukokuun 14.5. – 22.5.

IDÄNTYÖN PÄIVÄT

**KANSANLÄHETYSOPISTOSSA RYTTYLÄSSÄ 16.
– 18.3.2018**

Entäs elokuussa, siis lauantaina 18.8.18? Silloin vietetään Sodderin seurakunnan VIRALLISEN perustamisen 20-vuotisjuhlaa. Kirkkomme vihkimisestä tulee kuluneeksi 15 vuotta. Juhlat pidetään kirkollamme Novye Peskissä. Jokos rupeat kaivamaan passia esille ja hankkimaan viisumia?

Itä-Karjalan Abuniekat ry

Kertomus toiminnasta vuonna 2017 (Hyväksyttiin vuosikokouksessa 3.5.2018)

YLEISTÄ

Yhdistys jatkoi toimintaansa sääntöjensä määräämissä puitteissa keräten varoja Venäjän Itä-Karjalassa tehtävää kristillistä ja sosiaalista työtä varten.

Varsinaisen tuen kohteena oli Sodderin seurakunta ja sen tekemä työ paikallisen väestön keskuudessa.

Yhdistys järjesti kuukausittain Karjala-iltoja Kauniaisissa Suomen Raamattuopiston tiloissa. Iltojen tavoitteena oli informoida jäsenkuntaa ja aktiiveja ajankohtaisista asioista toimialueella, esittää selontekoja toiminnasta ja antaa toiminta-alueelta saapuneille vieraille mahdollisuus tavata yhdistyksen jäsenkuntaa ja tukijoita.

HALLINTO

Yhdistys piti vuosikokouksensa maaliskuun 6.pnä 2017 Karjala-illan yhteydessä. Kokous käsitteli sääntöjen määräämät asiat, hyväksyi tilit ja kertomukset, vahvisti tilinpäätöksen ja antoi vastuuvapauden vastuuvollisille edellisen vuoden toimista. Vuosikokous hyväksyi vuodelle 2017 toimintasuunnitelman ja talousarvion ja valitsi puheenjohtajan ja hallituksen jäsenet.

Puheenjohtajaksi valittiin **Eija Seuna** ja hallituksen jäseniksi **Seija Konttinen, Olli Alaranta, Ilkka Heinonen, Jukka Kivimäki, Esko Vepsä ja Esko Vähätalo.**

Hallitus valitsi Jukka Kivimäen varapuheenjohtajaksi, Seija Konttisen rahastonhoitajaksi ja Esko Vepsän sihteeriksi.

Hallitus kokoontui 6 kertaa.

Yhdistyksen toiminnantarkastajiksi valittiin **Marja-Kaarina Söderqvist** Helsingistä ja **Tapani Vanhala** Hausjärveltä

TYÖ KOHDEALUEELLA

Yhdistyksen toiminta toteutuu Karjalan Tasavallan Prääsän piirissä olevissa kylissä: Jessoila, Prokkoila, Novie Peski, Sodder, Kiviniemi, Metshälä ja Veskelys.

Satunnaisesti toimitaan myös muutamissa muissa pienissä seudun kylissä.

Yhdistys ylläpitää kolmea kiinteää toimipistettä Sodderissa, Novie Peskissä ja Veskelyksessä. Lisäksi toimitaan kodeissa.

Käytännön työstä vatsaavat pääosin paikallisen Sodderin evankeliluterilaisen seutakunnan työntekijät ja vapaaehtoiset sekä Suomesta alueella säännöllisesti

vierailevat vapaaehtoiset toimijat. Työn ohjauksesta ja varojen käytön valvonnasta on vastannut seurakunnan hallinnon tukena pastori **Pekka Palosaari** puolisonsa kanssa. He ovat käyneet toimialueella keskimäärin kerran kuukaudessa viiptyen aluella viikosta kahteen kerrallaan.

ERITYISTÄ HUOMATTAVAA

Sodiaalisen työn eli diakonian tarve on kasvanut taloudellisten vaikeuksien lisääntymisen myötä. Erityinen huoli on ollut nuorten lapsiperheiden elinoloista sillä työttömyys vaivaa syrjäisiä kyliä ankarasti. Tämän työn ydinalueina on ollut mm kouluruokailujen kustantaminen lapsille, kun vanhemmilla ei ole ollut varoja maksaa, sairaanhoitoon liittyvät kuljetukset ja muu avustaminen, kun sairaalat ovat kaukana (lähes 100 km.n päässä) eikä julkinen liikenne palvele riittävästi sekä erityisesti vanhusten elinolojen parantaminen mm polttopuuhankeilla. Vauvaperheille on hankittu ”äitiyspakkauksia”, joissa on ollut mahdollisimman kattava tarvikevalikoima vauvan selviämiseksi usein varsin puutteellisissa asuinoloissa.

LEIRITOIMINTA

Lasten, nuorten ja vanhusten leiritoiminta on toteutunut pääosin lyhytleireinä viranomaisten kiristettyä vaatimuksia usean päivän leirien suhteen Säämäjärven traagisen onnettomuuden takia. Leirit on toteutettu pääosin Novie Peskissä, missä on tarkoitukseen hyvät tilat. Yhdistys on kustannut leireille ruokatarvikkeet, leiriläisten kuljetukset ja leirillä toimineiden avustajien kulut. Leireistä ovat vastanneet Sodderin seurakunnan työntekijät ja vapaaehtoiset.

LAPSET

Työtä lasten parissa on toteutettu niin kodeissa kuin omissa toimitiloissakin kokoontuneiden säännöllisten pyhäkoulujen ja lastenkerhojen toiminnan kautta. Näiden kerhojen tarpeiston on yhdistys kustannut samoin kuin ohjaajien kulukorvaukset mm matkojen ja hankintojen osalta. Lasten toiminnassa kouluavustukset ja leirit ovat olleet merkittävässä osassa. Lasten kuoro vieraili Suomessa ja Karjala-illassa.

NUORET

Nuorille on järjestetty kokoontumisia ja erilaisia harrastuksia sekä retkiä eri kohteisiin. Nuorten ryhmä kävi mm Inkerin kirkon koulutuskeskuksessa

Keltossa suomalaisen harjoittelijan **Valteri Piittalan** johdolla. Nuorista pyritään kasvattamaan vastuuntuntoisia ja aktiiveja toimijoita paikalliseen yhteisöön, että tulevaisuudessa he voisivat muodostaa vastuunkantajien peruskoukon Sadderin seurakunnan toiminnassa. Osin tässä onkin jo onnistuttu, sillä seurakunnan hallinnossa toimivien keski-ikä on huomattavasti matalampi kuin mihin olemme Suomessa tottuneet.

PERHEET

Perheitä on avustettu kunkin yksilöllisen tarpeen mukaan mm vaateavun ja sosiaalisen avun antamisella. Rahaa ei perheille ole suoraan annettu, vaan apu hoidetaan materiaalisena. Erityisesti miesten alkoholismi on edelleen vakava ongelma ja juuri siitä seuraa se, että perheen tarpeita hoidetaan kohdennetulla materiaaliavulla sekä henkisellä ja hengellisellä tuella. Käytännön työn alueella tekevät suomalaisten vapaaehtoisten rinnalla paikalliset toimijat. Vauvaperheet ovat olleet erityisen huomion kohteena, samoin perheet, joissa on opiskelevia nuoria.

VANHUKSET

Vanhusväestön asuinolosuhteet paranevat hiljalleen Karjalan Tasavassa tukitoimien ansiosta mm uusien asuintalojen rakentamisen myötä. Väen vanhetessa myös vaijojen määrä lisääntyy ja varsin monien yhä eläessä todella ankeissa puitteissa on avun tarve kaikesta huolimatta kasvanut. Vanhusten kokoontumiset yhteisiin tilaisuuksiin, missä he myös saavat lämpimän aterian, ovat monille aivan välttämättömiä elämän laadun kannalta. Seurakunnan diakoniatyöntekijät neuvovat ja hoitavat vanhusten vaijoissa, lääke- ja kuljetusapua annetaan tarvitseville ja kaupassakäyntiapua annetaan monissa kylissä, joissa ei ole omaa kauppa. Puhdasta juomavettä toimitetaan niihin kyliin, joissa ei ole kaivoa, jotta vanhukset voivat ”*saada edes tsaijun valkiaan veteen*”, kuten muuan inkeriläisvanhus asian ilmaisia. Polttopuita hankitaan ja pilkotaan ja asumusten kuntoa kohennetaan.

TALOUS

Taloudesta on oma kertomuksensa numeroiden valossa. Vuoden 2017 talous oli vahva, kiitos kahden merkittävämmän varainkeräystapahtuman: pastori Palosaarta onniteltiin 70-vuotispäivän johdosta osoittamalla onnitellut yhdistyksen tilille samoin Kirsti Berglundin muistoa kunnioitettiin osoittamalla varoja kukkien sijaan yhdistyksen toiminnan tukemiseen.

Venäjän ruplan kurssin pysyminen noin 70 ruplan tasossa yhtä euroa vastaan auttoi yhdistyksen taloutta kulujen ollessa ruplissa ja tulojen euroissa.

KULUT KARJALASSA	2	2018
Seurakunnan toiminnan avustaminen	16474,31	17000,00
Lapset, nuoret ja pyhäkoulutyö	1762,73	1900,00
Leiritoiminta	764,29	1000,00
Autot ja toimitilat	894,06	850,00
Humanitääriäinen toiminta, sairas-apu	3963,22	4000,00
Koulutus- ja opintotuki, kouluruokailut	4448,81	4000,00
Kohdennetut kummitoiminnan kulut	1180,43	1100,00
Kohdennettu tuki lämmityskuluihin Sortavalassa	600,00	00,00
Viranomaiskustannukset Karjalassa	169,79	150,00
Kulut Karjalassa yhteensä	30257,64	30000,00
TULOT		
Karjala-illat ja muut tapahtumat	2064,30	2100,00
Yksityisiltä tukijoilta saadut varat	26910,88	27000,00
Jäsenmaksut	345,00	400,00
Yhteisöjen ja seurakuntien tuki	4796,75	5000,00
Lahjoitukset ja tuki yhteensä	34116,93	34500,00
KULUT SUOMESSA		
Postikulut	1248,35	1500,00
Viranomaiskulut, luvat, yhdistysrekisteri	327,00	100,00
Muut kulut Suomessa, vierailijat yms	755,03	1000,00
Hallinnon kulut Suomessa	227,88	400,00
Korot / Varaukset	5,81	1500,00
Yhteensä kulut Suomessa	2552,45	4500,00
Tilikauden ylijäämä	1306,84	00,00
Toimintasuunnitelma 2018		

Toimintasuunnitelma ja talous

Yhdistys jatkaa toimintaansa vakiintuneiden toimintamuotojen puitteissa. Yhdistyksessä käynnistetään pitkän aikavälin suunnittelu eräänlaisen skenaarioajattelun kautta, jotta saataisiin luoduksi malleja erilaisten tulevaisuudessa eteen tulevien tilanteiden ratkaisemiseksi.

Varainkeräyksessä tehostetaan erityisesti onnittelu- ja surunvälittelurahaston kerryttämistä. Myös testamenttien laatimisessa opastetaan ja tiedotetaan asiaa harkitseville mahdollisuudesta osoittaa myös tätä kautta varoja tulevaisuuden työhön Sodderin seurakunnassa. Varainkeräystä toteutetaan vuosille 2018 ja 2019 Poliisihallituksen myöntämän rahankeräyslupan perusteella.

Vierailutoimintaa Karjalassa kehitetään niin, että mukaan saataisiin uusia vapaaehtoisia näkemään ja kokemaan naapurikansamme elämän ja olosuhteet. Sodderin seurakunnan mahdollisen uuden kirkkohankkeen etenemistä seurataan ja sitä tuetaan niiltä osin, kuin se on Suomesta mahdollista. Varaudutaan kirkon rakentamisen tarvitsemaan taloudelliseen tukeen tiedottamalla asiasta eri tahoille.

Jäsenkunnan tietoutta toiminnasta Karjalan Tasavallassa ja Sodderin seurakunnassa kehitetään säännöllisillä jäsenkirjeillä sekä Karjala-illoissa tapahtuvien vierailuiden ja raporttien avulla.

Tutkitaan mahdollisuuksia hyödyntää informaatioteknologiaa uusien jäsenten rekrytoinnissa ja taloudellisen tuon hankkimisessa.

Taloussuunnitelma

Tuotot:

Jäsenkunnan ja vakituisten tukijoiden lahjoitukset	27000,00
Seurakuntien ja muiden yhteisöjen tuki	5000,00
Muu omatoiminen varainhankinta	2500,00
Yhteensä	34500,00

Kulut: (perusoletus on, että Venäjän rupla ei merkittävästi vahvistu)

Kulut Karjalassa	30000,00
Kulut Suomessa	4500,00
Yhteensä	34500,00